

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá konceptem vícerychlostní Evropské unie, jakožto jednou z možných variant budoucí struktury EU. Orientuji se na přístupy Německa, Polska a České republiky k diferencované integraci do EU. Zatímco Německo od počátku prosazovalo vizi jednotného evropského systému, postupně vyvinulo i alternativní přístup případné participace na diferenciaci. Východní státy (především Polsko) se přikláněly k rovnocennému partnerství, a to zejména kvůli strachu z většího prohlubování již tak viditelných rozdílů a odsunutí na periferii. Česká republika se naopak myšlenke rozdělení tolik nebránila – euroskeptici uvítali možnost, jak se vymanit z centra evropského dění. Tento koncept však nebyl dotažen, nasetkával se s všeobecným přijetím a čelil neochotě provádět změny. V souvislosti s některými událostmi nedávné doby však dochází k postupnému obratu a možným kontroverzím o obnovení myšlenky dvou- nebo vícerychlostní EU. Německo tak jedná o navázání užší spolupráce s určitými evropskými státy v rámci plného soustředění na zachování funkčnosti Evropské unie. Vývojem debaty o tomto tématu se zabývám až do března roku 2017, kdy se uskutečnil Římský summit, který znamenal kvalitativní změnu v debatě o budoucím směřování Evropské unie.